

## egy

Valójában mindig féltem tőle, de persze nehezebb volt beismerni, hogy nem akarok egyedül maradni. És akkor is féltem. Remegve mondtam a pénztárosnak, hogy nem csak oda, hanem oda-vissza lesz. Általában belekötött már az első dologba velem kapcsolatban. Nagyon remélem, hogy nem mentél el a WC-re a vonaton, mert nem vagyok hajlandó elkapni tőled semmilyen betegséget, és ha eddig nem mentél, akkor most már bírd ki, mert nem fogunk ezért megállni sehol. Otthon szépen kezet mosol, aztán elmehetsz. Gondolom, egyetértünk, hogy ez így higiénikus. Extra vastag betéttel a lábaim között, nem mertem kimenni ezúttal. Most, bezzeg nem hazudnék. Most bezzeg tényleg nem voltam pisilni. Akkor már harmadik napja véreztem, pedig az orvos azt mondta, hogy már vákuumos technikával csinálják, sebet sem ejt.

Már akkor ott kellett volna hagynom, mikor először letépte rólam a takarót éjszaka, valamikor az elején. Hetek teltek el úgy, hogy azt hittem, ennek így kell lennie, és én vagyok a hibás, mert nem értem meg őt. Nem ütött meg soha, csak rám zárta az ajtót, hogy gondolkodjak. Fogalmam sincs, hogy tudott teherbe ejteni végül. Mert neki csak felrázva ment... Igen, én voltam a tetű, mert megkérdeztem, hogy nem buzi-e esetleg. Órák múlva engedett csak ki a szobából, mikor kiabálni kezdtem, hogy ki kell mennem a mosdóba.

A jegyét kérem hölgyem. Nem láttam már aztán, hogy beteges viszonyban élünk, amiről azt próbáljuk meg elhíttetni másokkal, hogy így normális. Nem. Valójában csak én próbáltam elhíttetni. Volt kifogás, volt magyarázat. Leszálltam a vonatról, negyvenöt perc séta, kopogás. Elvettem a gyerekedet és nem akarok többet látni. Emlékszem, megdermedt. Életében nem volt még ilyen merev. Beletépett a hajamba, és beráncigált a házba.

A szemközti ház udvarán ugatott a két németjuhász, és kivételesen egy kurva csirke sem szökött ki a kerítésen. Egy rohadt öregasszony sem jött őket beterejni, és egy kurva ember sem látta, ahogy eleredt az orrom vére. Hogy merted?

## 2

Azt mondta, hogy menjek el nőgyógyászhoz, mert biztosan tőlem kapott el valami gombát, bár nem viszket, de piros. Több nagyobb vörös folt volt rajta, meg is mutatta fürdés közben, mert addig erősködtem. Valójában csak nem hittem el neki és látni akartam. És tessék, tényleg ott voltak. Csak bámultam a retkes kádat, amiben ázott, a kunkorodó fekete szőrszálakat a fehérre zománcozott felületen. Búbánatos arcot vágott, mintha azt gondolná, hogy én teszem tönkre az életét. Hiszen mégsem kurvázhatja le a saját barátnőjét.

Na és Önnek van panasza? Nekem nincs. Se viszketés, se folyás, se vérzés, se égő vagy csípő érzés? Nincsen. Se aktus közben, sem aktus után? Nincsen semmikor. Akkor hölgyem Ön egészséges, de fontolja meg az óvszer használatát, mert a partnere ellenben beteg lehet. Nem lehet, hogy félretekingetett mostanában? Nem

uram, az kizárt. Megvonta a vállát, majd egy cetlire felírta, hogy Canesten. Azért síkosítónak ezt használják majd!

Halló, hívj már vissza! Azt mondta az orvos, hogy semmi bajom. Neked nincsenek piros foltjaid? Vagy nem viszket?

Nem. Ki ne találj már, hogy tőlem kaptad el, és tovább adtad neki. Nem gondolod, hogy akkor neked is betegnek kellene lenned?

Igazad van. Nyugodj meg szépen, valószínű a sok rejszolástól bevérzett itt-ott. Szánalmas. Mondta. És röhögött. Ne foglalkozz vele! És főleg ne vedd magadra! Már így is kicsinált lelkileg, nem veszed észre? Nincs normális eszed!

Jó-jó, rendben. Kösz, hogy felhívtál.

Igazán nincs mit. De azért remélem, hiányzom.

Igen, persze, mondtam.

3

Áruld már el, miért csinálod ezt? Azt hiszed, hogy ez nekem így jó? Szerinted én nem szeretlek? És egyébként miből volt rá pénzed? Még a szaros vonatjegyed is én fizettem.

Mindig pontosan tudta, hogy mennyibe kerül a vonatjegy. Elvárta, hogy én menjek, mert akkor az olcsóbb, mintha ő jött volna. Kiszámolta, mert mindent kiszámolt. Arra persze nem gondolt, hogy egyszer majd nem lesz elég amit ad, vagy éppen nem ad, és másnál keresem majd a megoldást. Na, meg azt a valamit, amit nem kellett felrázni...

És mikor volt a műtét? Fájt legalább? Megérte mi? Mert te olyan marha okos vagy, és te mindig tudod, hogy mi a jó, igaz? Hát hogyan tudnád, elvégre diplomád van. Te művelt vagy! Érdekes. Én bezzeg egy vacak érettségivel tudom, hogy nem szabad embert ölni.

Az még nem volt ember.

Jaj, hát hogyan. Akkor mi volt drágám? Nehogy már megmagyarázd!

Amúgy is tök mindegy már, hagyj békén, csak összeszedem a holmimat és megyek is az egy órás gyorssal.

Na, nem. Itt maradsz szépen, és mindenről beszámolsz anyámnak. Megvárnod, míg hazajön, aztán kiviszlek az állomásra, és akkor már nyugodtan eltakarodhatsz az életemből.

Nem várom meg, nem vagyok rá kíváncsi.

Dehogynem! Az vagy! Hidd el nekem, mert addig innen ki nem eresztelek.

Anyád biztos büszke lesz majd rád!

Ki nem szarja le! Fogd már be a pofádat! Nem fogod fel, hogy megölted a gyerekedet?

Nem volt gyerek! Egy sejtosztódás volt. Egy szaros vörös kis folt volt a méhemen, egy élősködő, amilyen te is vagy. Bocsánat, hogy nem hagytam, hogy még egy önelégült seggfej kihasználja az anyját egy életen át!

Na most már elég volt.

Kirántotta a szekrényajtót, kiszedte a ruháimat, és az összeset kidobta az utcára, a porba. Legalább kétszer fordult, én meg szedegettem össze a földútról, mert feléjük még betonút sem volt akkoriban. A szemközti kerítésnél a csirkék csak pislogtak a sok repülő ruhára, én meg a könnyeimet törölgettem az arcomról, mely egy idő után már egészen sáros volt.

Biztos benne, hogy nem kívánja megtartani? Vagy esetleg gondolkozott már az örökbeadáson? Biztos, hogy ez lesz a legjobb megoldás? Előfordulhatnak szövődmények. Nem akarom megijeszteni hölgyem, de legrosszabb esetben soha nem eshet teherbe. Számolt ezzel a lehetőséggel is? Az apa mit szólt?

Jó, akkor kérem, lazítson! Ez egy kicsit most kellemetlen lesz. Elhozta a vérvizsgálat eredményét? Igen, nos ez rendben. Én sajnos nem tudom, hogy működik a fizetés, legyen szíves a nővért megkérdezni, de azt hiszem, elég lesz utána is. Volt már valamilyen nőgyógyászati műtétje? Legutóbbi rákszűrés eredménye? Szabályos volt a ciklusa? Erős vérzés? Hm, igen, hátrahajló a méhnyak. Ez mindig kicsit kockázatosabb, csak ezért szólok. Hátra hajló méhnyakkal teherbe esni is nehezebb. Kérem, holnapig gondolja még meg! Az altatás előtt is meggondolhatja még magát, de utána már nincs visszaút.

Holnap kérem reggel nyolcra legyen itt, és holnapután már túl is lesz az egészen. Szóljon valakinek, hogy jöjjön el Önért, nehogy egyedül menjen haza. Vagy legalább egy taxit hívjon. Majd mindent megbeszélünk még, de kérem, vegyen ki pár nap szabadságot, mert fontos, hogy ágyban legyen. És betétet hozzon magával, valamilyen vastagot, ha gond lenne, akkor ilyen szülés utáni pelenkát tudunk adni! Ne aggódjon, csak jó mindenre felkészülni!

Tulajdonképpen elégedett vagyok az orvosommal. Pénzt nem adtam neki. De azt mondta, igazi magyar vagyok, mert „jófele” szavaztam. Szóval a hálapénz dolog ezzel el volt rendezve. Nem is gondoltam volna, hogy egy afrikai pasasnak ilyen ügyes keze van. Tulajdonképpen véletlenül kerültem hozzá, mert az akkori orvosom épp műtött. Na de hát mit csináljon az ember, ha ez a kis félvér ügyesebben nyúl hozzá? Hálás neki. Ezért minden nő az.

Még az elején ő is hozzám nyúlt, de csak félve, mert tudta, hogy nem működik a dolog, és mindenféle magyarázatokkal próbálta leplezni. Volt olyan, hogy én túl jó vagyok hozzá, vagy még ilyen testet ő nem látott, vagy mert nekem biztosan magasabb volna az elvárásom. A lényeg persze, hogy miattam. Karácsony után néhány nappal úgy feküdtünk le, hogy valamiben nem értettünk egyet. Már aludtam, mikor ő felpattant az ágyból, kirohant, felkapcsolta a villanyt – mert még az a tetű villanykapcsoló sem a szobában volt -, és lerántotta rólam a takarót. Majdnem két méterre állt tőlem, valami ismeretlen düh volt a szemében, amit azelőtt még nem láttam; és azt hittem, hogy ki fog dobni az utcára. Ezt talán kétszer játszotta el összesen, de ma sem tudom mi volt a baja. Ott kuporogtam egy szál bugyiban a lepedőn, felhúztam a térdeimet, kezemet az arcom elé tettem. Aztán elindult felém.

Megnéztem a menetrendet, hogy mikor indulnak a vonatok arra. Gondoltam jobb lesz korán menni, mert biztosan elhúzódik a dolog. Kedd volt vagy szerda, már nem tudom. Iszonyú meleg volt, a villamoson meg bűdös, ahogy ez szokott lenni, én meg vért izzadtam a lábam között az extra vastag betétbe, amit még az afrikai adott. Ahogy közeledett az állomás, egyre inkább az járt a fejemben, hogy talán el sem kellene mondani ezt a gyerek dolgot, csak szépen szakítani vele, mondván, hogy ugye te is érzed, hogy ez így nem megy, és hiába akarnánk megváltozni, nem menne, én tudom, hogy te is szeretsz, meg hidd el, én is szeretlek, de keress valaki mást, mert így tudom, hogy sosem leszel boldog.

Nyolc óra. Tizenöt perc múlva indul a vonat. Vettem két szendvicset meg ásványvizet.

- Jó napot! Egy jegyet szeretnék kérni. Százharminc kilométereset.
- Csak oda?
- Nem csak oda. Oda-vissza lesz.

